

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Vysoká škola:	Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta:	Cyrilometodějská teologická fakulta
Katedra:	Církevních dějin a církevního práva
Obor:	teologické nauky – kombinované studium
Student:	Jan Lata
Téma diplomové práce:	Boj o kostel : Konfesijně-sekulární konflikt v Bílovicích nad Svitavou od konce 19. století do roku 1918
Vedoucí diplomové práce:	Mgr. Tomáš Parma, Ph.D. et Ph.D.
Oponent diplomové práce:	ThLic. Mgr. Monika Menke, Th.D.
Akademický rok:	2019/2020

Diplomant se ve své diplomové práci zaměřil na popis konfesijně-sekulárního konfliktu v relativně malé obci Bílovice nad Svitavou na přelomu 19. a 20. století, přičemž svůj popis cíleně zakončil rokem 1918 – vznikem Republiky československé.

Práce je rozdělena do šesti kapitol, kterým předchází úvod a na které navazuje závěr. První kapitola má charakter úvodu do popisované problematiky: věnuje se politické situaci na Moravě a přelomu 19. a 20. století s důrazem na náboženskou situaci. Dalších pět kapitol je řazeno chronologicky; popisuje se v nich jak situace v Bílovicích nad Svitavou před zahájením úsilí o stavbu kostela (a následně fary, což bylo znemožněno vypuknutím 1. světové války), tak následné a často velmi bouřlivé události. Zásadním činitelem dění je Kostelní jednota založená r. 1895, která nesla nejen tíhu snah o stavbu kostela, o jeho nesnadné zprovoznění a posvěcení r. 1913, ale i o jeho následný provoz. Silně je přitom zdůrazněna angažovanost konkrétních osobností: na jedné straně především nadučitele (řídícího učitele) Josefa Tepery a dlouholetého starosty Václava Taranze, na druhé straně jejich odpůrců reprezentovaných především Rudolfem Těsnohlídkem a Stanislavem Kostkou Neumannem. Na právní bitvě spojené s tímto místy až rozhořčeným názorovým střetem se pak ukazuje propojenost lokální a celostátní politiky. Popis tak získává značnou rozmanitost a plastičnost.

Diplomant vychází z mnoha zdrojů: sebraných (a částečně publikovaných) memoárových vzpomínek, dobového tisku, drobných prací obsahujících historické údaje (byť ne vždy historicky zaměřených) i několika samotných archivních pramenů. Prokazuje tak podrobnou znalost problematiky a bezesporu přispívá k rozvoji regionální historiografie.

Také po stránce formální je práce zpracována standardně, byť není zcela prosta drobných překlepů a nedokonalostí v interpunkci. Přehledně je zpracováván také poznámkový aparát. Styl psaní je většinou čtivý, pro budoucí uplatnění práce by však neuškodila korektura díla z hlediska stylistického, neboť – jak se u prací tohoto obsahu často stává – se autor dostává do velkého zaujetí fakty, které zprostředkovává na úkor „stravitelnosti“ stylu psaní.

Pro budoucí uplatnění práce by jistě bylo třeba zpracovat jmenný rejstřík, který by zvýšil její přehlednost a vypovídající hodnotu.

Přes uvedené připomínky ovšem práci ráda doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení stupněm A nebo B, v závislosti na výsledcích obhajoby.

V Olomouci dne 8. 6. 2020

Monika Menke